

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti, začetem na pobudo družbe Elektro Maribor, d.d., Maribor, ki jo zastopa mag. Jožef Šubic, odvetnik v Ljubljani, na seji dne 20. maja 2004

o d l o č i l o:

- 1. V neskladju z Zakonom so bili:**
- Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča (Uradni list RS, št. 77/2000, 108/2000 in 99/01) Občine Beltinci;
 - Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča (Uradni list RS, št. 82/99 in 99/01) Občine Benedikt;
 - Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč v Občini Destrnik (Uradni vestnik Občine Destrnik, št. 8/99, 9/2000 in 7/01);
 - Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča (Medobčinski uradni vestnik Štajerske in Koroške regije, št. 15/96 in 16/97) Občine Duplek;
 - Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča (Uradni list RS, št. 91/2000, 101/01, 26/03) Občine Gornja Radgona;
 - Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča (Uradni vestnik Mestne občine Ptuj, št. 5/1999 in Uradni list, št. 14/2000, 118/2000 in 110/01) Občine Hajdina;
 - Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč (Uradni vestnik Občine Juršinci, št. 3/2000) Občine Juršinci;
 - Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča (Uradni list RS, št. 39/97, 33/01 in 74/02) Občine Kungota;
 - Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Kuzma (Uradni list RS, št. 40/01);
 - Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč v Občini Ormož (Uradni vestnik Občine Ormož, št. 7/99 in 2/02);
 - Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča (Uradni vestnik Mestne občine Ptuj, št. 10/2000, 9/01 in 12/02) Mestne občine Ptuj;
 - Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča (Uradni list RS, št. 100/2000) Občine Puconci;
 - Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Radenci (Uradne objave Občine Radenci, št. 14/01);
 - Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Ruše (Medobčinski uradni vestnik Štajerske in Koroške regije, št. 22/2000);
 - Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča (Uradni list RS, št. 93/99) Občine Sveta Ana;
 - Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča (Uradni list RS, št. 2/2000, 112/2000, 23/01 in 117/02) Občine Sveti Andraž v Slovenskih goricah;
 - Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Šentilj (Medobčinski uradni vestnik Štajerske in Koroške regije, št. 29/95, 2/96, 31/97, 16/98, 34/99 in 13/01);
 - Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča (Uradni list RS, št. 6/2000 in 76/2000) Občine Žetale;
- v delih, ki so nalagali plačevanje nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za daljnovode ali objekte, namenjene prenosu in distribuciji električne energije. Ta ugotovitev ima učinek razveljavitve.
- 2. Razveljavijo se:**
- Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Lovrenc na Pohorju (Medobčinski uradni vestnik Štajerske in Koroške regije, št. 31/03);

- Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča (Medobčinski uradni vestnik Štajerske in Koroške regije, št. 28/03) Mestne občine Maribor;
 - Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Pesnica (Medobčinski uradni vestnik Štajerske in Koroške regije, št. 31/03);
 - Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč (Uradni list RS, št. št. 73/03) Občine Slovenska Bistrica;
 - Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Šentilj (Medobčinski uradni vestnik Štajerske in Koroške regije, št. 30/03);
 - Odlok o spremembi in dopolnitvi Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Zreče (Uradni list RS, št. 131/03);
- v delih, ki nalagajo plačevanje nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za daljnovode ali objekte, namenjene prenosu in distribuciji električne energije.
3. Pobuda za začetek postopka za oceno ustavnosti in zakonitosti Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Mestni občini Murska Sobota (Uradni list RS, št. 56/2000 in 52/01) v delu, ki nalaga plačevanje nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za daljnovode ali objekte, namenjene prenosu in distribuciji električne energije, se zavrže.
4. Postopek za preizkus pobude za oceno ustavnosti in zakonitosti:
- Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča (Uradni list RS, št. 93/99) Občine Cerkljenjak;
 - Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Gorišnica (Uradni list RS, št. 101/2000, 116/2000, 101/01 in 108/02);
 - Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Hoče – Slivnica (Medobčinski uradni vestnik Štajerske in Koroške regije, št. 4/01, 13/01 in 30/01);
 - Odloka o spremembi Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Lovrenc na Pohorju (Medobčinski uradni vestnik Štajerske in Koroške regije, št. 7/2000);
 - Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča (Uradni list RS, št. 76/99 in 109/01) Občine Majšperk;
 - Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Pesnica (Medobčinski uradni vestnik Štajerske in Koroške regije, št. 2/98);
 - Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča (Uradni list RS, št. 37/2000 in 18/02) Občine Podlehnik;
 - Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča Občine Rače – Fram (Medobčinski uradni vestnik Štajerske in Koroške regije, št. 14/96, 16/97, 6/98 in 30/01);
 - Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča (Medobčinski uradni vestnik Štajerske in Koroške regije, št. 22/97 in 24/98) Občine Starše;
- se ustavi.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Pobudnica je zavezanka za plačilo nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča (v nadaljevanju: nadomestilo) na območjih, na katerih veljajo v izreku navedeni predpisi. Navaja, da pred uveljavitvijo izpodbijanih določb predpisov ni plačevala nadomestila od zemljišč, na katerih ima električno omrežje. Občine naj bi to obveznost predpisale po uveljavitvi Zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 44/97 – v nadaljevanju: ZSZ97).

Po izpodbijanih predpisih naj bi plačevala nadomestilo od zemljišč, ki imajo parcelne številke in so na njih objekti. Hkrati naj bi ga plačevala tudi od zemljišč, ki nimajo parcelnih številke in so na njih daljnovodi in kablovodi, za postavitev in napeljavo katerih si je pridobila služnostno pravico od lastnikov zemljišč. Ti naj bi od njih plačevali dajatve, ker zemljišča uporabljajo, saj v prostorskih planih niso opredeljena kot stavbna zemljišča. Zemljišča naj ne bi izpolnjevala pogojev, ki jih za uvedbo nadomestila predpisujeta Zakon o stavbnih zemljiščih (Uradni list SRS, št. 18/84 in nasl. – v nadaljevanju: ZSZ84) in 2. člen ZSZ97. Električno omrežje naj bi bilo po 57. členu Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 79/99 in nasl. – EZ) infrastruktura, ki stavbna zemljišča opremlja, in šele na takšnih zemljiščih je, na podlagi 39. in 40. člena ZSZ97, dovoljena gradnja. Zato naj to omrežje ne bi predstavljalo gradbenih objektov, za katere se plačuje nadomestilo. Izpodbijani predpisi naj bi arbitrarno določali tudi kriterije za odmero nadomestila tako, da obravnavana zemljišča vrednotijo z večjim številom točk kot druga zemljišča. Njene obveznosti naj bi bile zato višje, čeprav izjemnih ugodnosti v zvezi s pridobivanjem dohodka nima, saj kot javno podjetje izvaja gospodarsko javno službo. Ker naj bi izpodbijane določbe odlokov urejale kriterije za odmero nadomestila v neskladju z ZSZ84, so v neskladju tudi z 2. in s 153. členom Ustave.

2. Na poziv Ustavnega sodišča je pobudnica pojasnila, da kljub 218. členu Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 110/02 in nasl. – v nadaljevanju: ZGO-1), ki na novo opredeljuje stavbna zemljišča, za katera se lahko plačuje nadomestilo, vztraja pri pobudi. Pobudnica pojasnjuje, da večina njenih odločb o odmeri nadomestila še ni pravnomočnih (tudi iz leta 2000), zato Ustavnemu sodišču predlaga, naj izpodbijane določbe odlokov razveljavi.

3. Odgovorile so: Občina Beltinci, Destričnik, Duplek, Gorišnica, Gornja Radgona, Hoče–Slivnica, Kungota, Kuzma, Lovrenc na Pohorju, Majšperk, Murska Sobota, Ormož, Pesnica, Mestna občina Ptuj, Puconci, Rače – Fram, Ruše, Sveti Andraž v Slovenskih goricah, Starše, Šentilj in Žetale. Nasprotno udeleženske v odgovorih navajajo, da izpodbijane določbe odlokov temeljijo na ZSZ84 in ZSZ97. Površine zemljišč, na katerih so daljnovodi, razumejo kot poslovne površine, namenjene poslovni dejavnosti. Električno omrežje naj bi bilo javna infrastruktura, ki ga predstavljajo objekti, za gradnjo katerih je treba pridobiti gradbeno dovoljenje. Ti objekti naj ne bi imeli komunalne opreme, ker je ne potrebujejo, vendar se nahajajo na območjih, na katerih je zagotovljena. Pobudnica naj bi bila uporabnica teh zemljišč, saj ima na njih služnostno pravico. V katastru daljnovodnih stebrov in v prostorskih planih naj bi bili označeni koridorji in varstveni pasovi (z zemljiško parcelo in s katastrsko občino), na katerih stojijo daljnovodni stebri, čeprav te površine nasprotno udeleženske v celoti ne opredeljujejo kot stavbna zemljišča. Kot stavbna zemljišča naj bi določile površine, na katerih stebri stojijo in ki so potrebne za njihovo normalno rabo in vzdrževanje. Ta zemljišča naj bi bila v prostorskih planih opredeljena kot stavbna zemljišča. Po stališču nasprotnih udeleženk je parcela strnjeno zemljišče znotraj katastrske občine, ki je v katastru označeno s parcelno številko (drugi odstavek 7. člena Zakona o evidentiranju nepremičnin, državne meje in prostorskih enot, Uradni list RS, št. 52/2000 – v nadaljevanju: ZENDMPE). Znotraj nje naj bi se vodili podatki o vrstah rabe (94. člen ZENDMPE), zato ni treba, da ima stavbno zemljišče svojo parcelno številko. Na obravnavanih stavbnih zemljiščih naj ne bi bila mogoča normalna raba, zato imajo njihovi lastniki škodo. Daljnovodi naj bi vplivali tudi na okolje, na zdravje prebivalcev in na možnosti prostorskega planiranja teh zemljišč. Ker naj bi bila pobudnica izvajalka gospodarske javne službe, je obremenjena s primernim številom točk in zato plačuje nadomestilo, ki vpliva le na ceno njenih storitev, saj tržne dejavnosti na tem področju še ne veljajo v polni meri. Občine navajajo, da na podlagi 142. člena Ustave in 52. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93 in nasl. – ZLS) nadomestilo predstavlja izvorni vir njihovih prihodkov. Menijo, da brez tega vira svojih nalog ne bi mogle izvajati v celoti. Nekatere občine naj bi že uskladile svoje odloke z določbo 218. člena ZGO-1 in naj ne bi bilo več predvideno nadomestilo od gospodarske javne infrastrukture. Mestna občina Murska Sobota pa navaja, da pobudnici nadomestilo na podlagi izpodbijanih odločb ni bilo odmerjeno.

4. Pobudnica je dne 9. 4. 2004 dopolnila pobudo za oceno ustavnosti in zakonitosti odlokov Občine Lovrenc na Pohorju, Mestne občine Maribor, Občine Pesnica, Občine Slovenska Bistrica, Občine Šentilj in Občine Zreče, ker naj bi z izpodbijanimi odloki nalagale plačevanje nadomestila za daljnovode in objekte, namenjene prenosu in distribuciji električne energije, kar naj bi bilo v neskladju z 218. členom ZGO-1. Hkrati je umaknila pobudo za oceno ustavnosti in zakonitosti odlokov občin Cerkvenjak, Gorišnica, Hoče – Slivnica, Lovrenc na Pohorju, Majšperk, Pesnica, Podlehnik, Rače – Fram in Starše, ker je Ustavno sodišče na pobudo Elektra Slovenije z odločbo št. U-I-347/02 z dne 11. 3. 2004 (Uradni list RS, št. 29/04) že ugotovilo njihovo neskladnost z zakonom.

5. Odgovorile so: Občina Lovrenc na Pohorju, Občina Slovenska Bistrica, Občina Zreče. V imenu Mestne občine Maribor je odgovorilo Javno podjetje za gospodarjenje s stavbnimi zemljišči, ki ima pooblastilo za pripravo odločb o odmeri nadomestila in evidenc, in navaja, da je Mestna občina Maribor v izpodbijani določbi odloka kot poslovne površine določila tiste, ki so namenjene izvajanju poslovne dejavnosti, kolikor ne gre za objekte gospodarske javne infrastrukture. Enako navaja tudi Občina Slovenska Bistrica. Občina Zreče naj na podlagi izpodbijane določbe še ne bi odmerila nadomestila. Občina Lovrenc na Pohorju navaja, da je tudi v izpodbijanem odloku uredila odmero nadomestila od zemljišč, na katerih so daljnovodi in objekti, namenjeni distribuciji električne energije, ker naj bi bila taka praksa tudi v sosednjih večjih lokalnih skupnostih.

B)–I

6. Izpodbijane določbe odlokov o nadomestilu iz 1. točke izreka odločbe naj bi bile v neskladju s VI. poglavjem ZSZ84, ker je pobudnica na njihovi podlagi plačala nadomestilo od zemljišč, na katerih so objekti in naprave, ki tvorijo omrežje za distribucijo elektrike.

7. Ustavno sodišče je že v odločbi št. U-I-347/02 odločilo, da se po 218. členu ZGO-1 nadomestilo ne sme odmerjati od zazidanih stavbnih zemljišč, na katerih so objekti gospodarske javne infrastrukture. Pobudnica v okviru obvezne gospodarske javne službe upravlja prenosno električno omrežje. Gre za omrežje, ki je namenjeno izvajanju gospodarske javne službe s področja energetike, zato je po 20. točki 2. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 – v nadaljevanju: ZUreP-1) in po 1.6. točki 2. člena ZGO-1 objekt gospodarske javne infrastrukture. Izpodbijane določbe odlokov, ki so bile sprejete še na podlagi VI. poglavja ZSZ84 in prve alineje 56. člena ZSZ97, se zato od 1. 7. 2003 (zakonski rok za uskladitev predpisov lokalnih skupnosti) dalje ne uporabljajo za zemljišča, na katerih je električno omrežje. Ustavno sodišče je v odločbi št. U-I-347/02 odločilo, da takšne predpise, sprejete na podlagi VI. poglavja in prve alineje 56. člena ZSZ97, presoja še po predpisih, ki so veljali pred uveljavitvijo 218. člena ZGO-1, če pobudnica za to izkazuje pravni interes.

8. Pobudnica izkazuje pravni interes z odločbami o odmeri nadomestila, ki so ji bile izdane na podlagi izpodbijanih določb občinskega odloka, razen na podlagi Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Mestni občini Murska Sobota. Ker so izpodbijane določbe predpisa, ki se ne uporablja več, lahko Ustavno sodišče o njegovi ustavnosti in zakonitosti odloča ob izpolnjenih pogojih iz 47. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS). Eden izmed pogojev je pravovarstvena potreba pobudnice. Ta obstaja, če bi se z ugotovitvijo morebitne neustavnosti oziroma nezakonitosti izpodbijanih določb občinskega odloka pobudničin položaj izboljšal. Glede na to pogoj iz 47. člena ZUstS ni izpolnjen v tistem delu pobude, ki se nanaša na izpodbijano določbo odloka, uveljavljenem v Mestni občini Murska Sobota, saj pobudnici nadomestilo na njeni podlagi ni bilo odmerjeno. Pobudnica je priložila odločbo št. 424-49/01-i-922-89/04 z dne 20. 2. 2001, na podlagi katere ji je bilo odmerjeno nadomestilo za 870 m² poslovnega prostora in za 4046 m² nezazidanega stavbnega zemljišča v središču Murske Sobotne. Iz odgovora Mestne občine Murska Sobota izhaja, da je podatke o površini,

namembnosti in opremljenosti svojih nepremičnin, ki so bili podlaga za odmero nadomestila, pobudnica sama sporočila nasprotni udeleženci in na podlagi teh podatkov ji je bilo tudi odmerjeno nadomestilo. Ustavno sodišče je zato pobudo za oceno ustavnosti in zakonitosti izpodbijanih določb odloka Mestne občine Murska Sobota zaradi pomanjkanja pravnega interesa zavrglo (točka 3 izreka). Pobudo za oceno ustavnosti in zakonitosti odlokov iz 1. točke te odločbe je sprejelo in glede na izpolnjene pogoje iz četrtega odstavka 26. člena ZUstS nadaljevalo z odločanjem o stvari sami.

9. Izpodbijane določbe obravnavanih odlokov so sicer različno urejale odmero nadomestila od zazidanih stavbnih zemljišč, na katerih je električno omrežje. Vendar so z njimi vse lokalne skupnosti opredelile kot zazidana stavbna zemljišča oziroma poslovne površine, od katerih se odmerja nadomestilo, tudi površine, na katerih je električno omrežje. Posamezne lokalne skupnosti kot sestavne dele tega omrežja poleg napeljav oziroma "vodov" navajajo še npr.: transformatorske postaje. Pri tem izpodbijane določbe odlokov določajo tudi velikosti teh zemljišč (v kvadratnih metrih), ki pripadajo posameznim objektom oziroma napeljavam električnega omrežja ali so potrebne za njihovo redno rabo in vzdrževanje.

10. V času veljavnosti izpodbijanih določb odlokov je na podlagi prve alineje 56. člena ZSZ97 veljala ureditev plačevanja nadomestila, kot izhaja iz VI. poglavja ZSZ84. V tem poglavju ZSZ84 v 58. členu določa, da se za uporabo stavbnega zemljišča plačuje nadomestilo na območjih, ki so naštetja v nadaljevanju, in na drugih območjih, ki so opremljena vsaj z vodovodnim in električnim omrežjem. Takšna območja v lokalni skupnosti določi občina z odlokom o nadomestilu. Pojma zazidano in nezazidano stavbno zemljišče, od katerega se na teh območjih plačuje nadomestilo, opredeljuje 60. člen ZSZ84. Pri tem dopušča, da so takšne površine tudi poslovne površine zemljišč, ki so namenjene poslovni dejavnosti, kot so nepokrita skladišča, parkirišča, delavnice na prostem in podobno. Po 61. členu ZSZ84 lokalne skupnosti pri določanju nadomestila upoštevajo med drugim: opremljenost stavbnih zemljišč s komunalnimi ter drugimi objekti in napravami ter možnost priključitve na te objekte in naprave.

11. Ustavno sodišče je že v odločbi št. U-I-347/02 navedlo, da so nekatere lokalne skupnosti neutemeljeno opredelile zazidana stavbna zemljišča, na katerih so objekti, naprave in omrežje za prenos in distribucijo električne energije, kot poslovne površine, namenjene poslovni dejavnosti. Tudi v obravnavanem primeru je tako. Nadomestilo predstavlja odmeno za uporabo zazidanega stavbnega zemljišča, ki je komunalno opremljeno. Zemljišča, na katerih je energetska infrastruktura, imajo posebno naravo, ki jo terja pomen tega omrežja. Ta infrastruktura zagotavlja dostopnost električne energije. ZSZ84 upošteva opremljenost stavbnih zemljišč s to infrastrukturo. Po 61. členu ZSZ84 lahko lokalne skupnosti vrednotijo zemljišča med drugim tudi glede na njihovo opremljenost z električnim omrežjem. Takšno vrednotenje stavbnih zemljišč vpliva na višino odmerjenega nadomestila tako, da uporabniki stavbnih zemljišč že v okviru nadomestila plačajo njihovo opremljenost s to infrastrukturo. Zato so izpodbijane določbe odlokov, ki uvrščajo zemljišča, na katerih so daljnovodi ali objekti, namenjeni prenosu in distribuciji električne energije, med poslovne površine, namenjene poslovni dejavnosti, v neskladju s 60. členom ZSZ84. Lokalne skupnosti so imele po navedenem pravico do nadomestila le od poslovnih površin stavb pobudnice.

12. Pobudnica je pojasnila, da njene odločbe o odmeri te dajatve, ki so bile izdane na podlagi izpodbijanih določb odlokov, še niso pravnomočne, zato je predlagala njihovo razveljavitev. Ker ima torej odprte spore, se je Ustavno sodišče odločilo dati ugotovitvi o nezakonnosti izpodbijanih določb odlokov učinek razveljavitve. Ker je Ustavno sodišče ugotovilo neskladnost določb teh predpisov že zaradi zgoraj navedenih neskladnosti, ni ocenilo še drugih očitkov pobudnice.

13. Pobudnica odlokom, ki so jih po uveljavitvi ZGO-1 sprejele lokalne skupnosti iz 2. točke izreka odločbe, očita, da so v neskladju z 218. členom ZGO-1, ker predpisujejo odmero nadomestila od zemljišč, na katerih ima daljnovode ali objekte, saj so ti gospodarska javna infrastruktura. Na podlagi izpodbijanih določb odlokov je pobudnica zavezanka za plačilo nadomestila, zato izkazuje pravni interes. Ustavno sodišče je pobudo tudi v tem delu sprejelo in glede na izpolnjene pogoje iz četrtega odstavka 26. člena ZUstS nadaljevalo z odločanjem o stvari sami.

14. Izpodbijani odloki sicer v določbah, ki jih pobudnica ne izpodbija, povzemajo besedilo 218. člena ZGO-1. Vendar izpodbijane določbe odlokov hkrati predpisujejo odmero nadomestila od poslovnih površin, med katere uvrščajo tudi tiste, na katerih so daljnovodi ali objekti, namenjeni prenosu in distribuciji električne energije. Pri tem izpodbijane določbe posameznih odlokov navajajo objekte (npr. transformatorje) in hkrati določajo površine zemljišč (v kvadratnih metrih), ki pripadajo posameznim vrstam daljnovodov ali objektom, namenjenim prenosu in distribuciji električne energije oziroma površine, ki so potrebne za njihovo redno rabo in vzdrževanje.

15. Infrastrukturo za prenos in distribucijo električne energije opredeljujeta 4. in 5. člen Uredbe o energetske infrastrukturi (Uradni list RS, št. 62/03 in nasl. – v nadaljevanju: Uredba), ki na podlagi prvega odstavka 85. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 51/04 – EZ-A) še velja. Citirani določbi Uredbe uvrščata med takšno infrastrukturo tudi daljnovode in objekte, ki jih navajajo izpodbijane določbe odlokov. Po 20. členu EZ je ta infrastruktura namenjena izvajanju gospodarskih javnih služb s področja energetike, zato po 20. točki 2. člena ZUreP-1 in 1.6. točki 2. člena ZGO-1 predstavlja objekt gospodarske javne infrastrukture. Ker se po 218. in 218.b členu ZGO-1 nadomestilo ne sme odmerjati od zemljišč, na katerih so objekti gospodarske javne infrastrukture, so izpodbijane določbe odlokov v delih, ki nalagajo plačilo nadomestila od površine zemljišč, na katerih so daljnovodi ali objekti, namenjeni prenosu in distribuciji električne energije, v neskladju s citirano določbo ZGO-1. Zato je Ustavno sodišče izpodbijane določbe odlokov razveljavilo.

B)–III

16. Ker je pobudnica Ustavnemu sodišču sporočila, da umika pobudo za oceno ustavnosti in zakonitosti odlokov iz 4. točke izreka odločbe, je Ustavno sodišče postopek za njihov preizkus ustavilo.

C)

17. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi tretjega odstavka 45. člena, 47., 25. in 6. člena ZUstS v sestavi: podpredsednik dr. Janez Čebulj ter sodnice in sodniki Lojze Janko, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk in Jože Tratnik. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. U-I-257/02-33

Ljubljana, dne 20. maja 2004.

Podpredsednik

dr. Janez Čebulj l. r.